

ошъ въ мѣсяцъ октомврія ся породи въ него тая мысъль, и щомъ слѣнцето пролѣтио разступи сиѣгътъ, Марія начна^{да} работи отъ сутрѣнѣтъ до вечерти. Раздѣли землѣтъ на разны лѣхи, послѣ различни видове сѣмена и ги обыколи съ цвѣта които произвождаха хранѣ на пчелитѣ; пакъ покрити съ ситеиъ пѣсакъ. Марія не ся успокой додѣто бащай не ѹдениесе сѣмена одъ сѣстри зеліята, нѣколко розяни корени, главички кринове и други разны сѣмена. Благодареніето което пріемаха като гледаха да цвѣтатъ тия въ едно уединено място, бѣше неисказано, обработваха го съ безпримѣро прилежание и вниманіе и всичкитѣ имъ цвѣта сполучваха изрѣдно. Тая градина разработана и украсѣна отъ множество хубавы цвѣта направи питомицъ дивѣтъ таїхъ полѣнї и ѹдаде зрелище довольно пріятно, и плодоноснѣтъ овошки, отъ какъ почна Іаковъ да ги работи, даваха повече плодъ и виждаше ся като да му предшѣствува Божіе благословеніе въ всичкитѣ му предпріятія.

Старецътъ – Градинаръ намѣри пакъ пръвото си спокойствіе и прѣвѣше обыкновеніетѣ си приглежданіята на коренитѣ на седбѣтѣ. Марія приглеждаше често вадичкитѣ които покрываха кѫщицкѫтъ, за открытие на фioletы, които да принесе поубичайатъ си въ киткѣ на отецътъ си. Наконецъ намѣри нѣкой отъ тѣхъ съ изрѣдно хубостъ, и които разливаха благоуханіе пріятно, прызчесе же при отецътъ си испълнена отъ радостъ за да му ги принесе. Добра ми дщерко, каза старецътъ ухи-